

MATERIAŁY DLA UCZNIÓW:

Klasa IIIb: kompetencje społeczne

Dzień dobry,

moi drodzy kilka informacji: jeśli ktoś chciałby jeszcze poprawić sprawdzian, to w możliwie jak najszybszym terminie po powrocie do szkoły będzie taka szansa. Wszystkie aktualne oceny są wpisane do i-dziennika. Znak „x” wskazuje na brak oceny. Osoby nieobecne na ostatniej lekcji mają za zadanie przygotowanie krzyżówki tematycznie związanej z tematem stresu, hasłem ma być FRUSTRACJA.

Proszę o przesłanie całej krzyżówki najpóźniej do piątku 20 marca na i-dziennik lub adres mailowy wasikbeata.zst@gmail.com

Temat zdalnych zajęć to „Grupy społeczne. Konflikty społeczne”. Do tych tematów wysyłam Wam gotową notatkę do wydruku i wpięcia do zeszytu.

Pozdrawiam życząc dużo zdrowia ☺

Beata Tyrakowska-Wąsik

NOTATKA:

Spółeczeństwo – jest to duża społeczność, która żyje na określonym obszarze, posiada jednakowe potrzeby i jest ze sobą ściśle powiązana. Życie poszczególnych jednostek społeczeństwa toczy się głównie w jego ramach- tu nawiązują oni kontakty z innymi ludźmi, uczą się, zaspokajają swoje potrzeby. Człowiek funkcjonuje w społeczeństwie za pomocą różnych zbiorowości, takich jak np. kręgi towarzyskie, grupy, zbiorowości etniczne, terytorialne, klasy i warstwy społeczne.

Grupa społeczna to co najmniej trzy osoby połączone względnie trwałymi więziami społecznymi powstałymi na podłożu wspólnych potrzeb, wartości i interesów, których treści wyznaczają specyfikę i odrębność danej grupy od innych. Grupa społeczna to zbiorowość, która wykształciła pewien zakres wspólnego myślenia.

Podstawową grupą jest **grupa rodzinna**. W ramach społeczeństwa możemy jednak wyróżnić także inne grupy społeczne, powiązane odmiennego rodzaju więziami społecznymi.

Pierwszy podział grup społecznych dokonywany jest ze względu na typ więzi społecznych wyróżnia się:

a) grupy pierwotne, w których stosunki między członkami są bliskie; istnieje więź oparta na osobistych kontaktach i postawach emocjonalnych. (rodzina)

b) grupy wtórne, oparte na więziach formalnych, rzeczowych. (np. partia polityczna) Komunikacja pomiędzy członkami odbywa się przez pośredników lub grupę pośredniczącą.

Dругi ze względu na wielkość grupy dzieli się na:

a) grupy małe, (2+1) posiadające prostą strukturę, czyli złożone wyłącznie z członków i nie posiadające żadnych podgrup (np. rodzina, grupa rówieśników,

klasa)

b) grupy duże, (>3) posiadające strukturę zbudowaną z wielu podgrup (np. klasa, grupa społeczno-zawodowa, związek zawodowy.)

W kolejnym podziale ze względu na stopień formalizacji można wskazać:

a) grupy formalne (organizacje), funkcjonujące na podstawie wewnętrznych, sformalizowanych i oficjalnych instytucjach władzy, kontroli i podziale ról, czyli specjalizacji zadań (np. harcerstwo)

c) nieformalne, złożone zwykle z małej liczby osób, połączonych wspólnotą, nie posiadające sformalizowanych zasad działania. interesów, w których obowiązują niesformalizowane – niekiedy bardzo luźne i ulotne – zasady i kryteria członkostwa, kierownictwa i kontroli (np. grupa kolegów.)

Kolejnym rodzajem grup są grupy:

a) celowe (np. sportowe, partie polityczne, tzw. akcyjne)

b) wspólnotowe (ze względu na zadania, wspólnota poglądów, wartości).

c) specjalne - tworzone na pewien okres czasu w celu spełnienia jakiegoś zadania.

Mechanizm tworzenia się grup celowych:

1. Potrzeby ludzkie i dążenie do ich zaspokojenia
2. Przekształcenie potrzeb w interesy, które związane są z systemem wartości. Są nadbudowane nad potrzebami
3. Dążenie do zaspokojenia interesów prowadzi do stawiania sobie celów. Cel to bardzo określony przedmiot lub stan rzeczy, który zbiorowość chce osiągnąć.

Cel jest konkretyzacją interesu.

Cele nie muszą być koniecznie wspólne, lecz mogą być podobne. Wielkie grupy celowe, które powstają na zasadach dobrowolności i których cel jest wspólny, podlegają tym samym prawom, tendencjom.

Organizacja grupy utożsamiana jest z jej strukturą wewnętrzną zbudowaną z pozycji zajmowanych przez członków i związanych z nimi ról społecznych. Każda grupa musi posiadać odpowiednią organizację. Na organizację składają się instytucje, stanowisko kierownika, przywódcy, wzory działania i formy kontroli. Struktura grupy to sposób podporządkowywania sobie członków instytucji i podgrup. W skład struktury wchodzi także inne elementy grupy (podstawy materialne, symbole, wartości, wzory zachowań).

Dezorganizacja grupy jest to zespół procesów, składających się z wielkości zjawisk społecznych i zachowań anormalnych, których występowanie i intensywność zagraża kontynuacji procesów życiowych grupy. **Przyczyny:** dezorganizacja instytucji, osłabienie kontroli społecznej, chwiejność kryteriów i ocen moralnych oraz dopuszczenie wzorów zachowań, które w grupie podlegały represji. **Grupa społeczna** jest zespołem osób powiązanych jakąś więzią społeczną. Grupą społeczną jest grupa kolegów, gdyż łączy ich wzajemne koleżeństwo, jest drużyna piłkarska, która tworzy grupę ze względu

na reguły gry i wspólny cel – wygraną, grupami społecznymi są grupy kibiców połączone tym, że chcą zwycięstwa drużyny, którą dopingują.

Konformizm – to postawa przejawiająca się w postępowaniu jednostki ściśle podporządkowanym normom i wzorom narzuconym przez grupę społeczną.

Patologie społeczne

Patologia - naruszenie przyjętych w społeczeństwie norm, wartości.

Zachowanie osób lub grup społecznych sprzeczne z przyjętymi normami.

Zakłócenie równowagi społecznej narusza, osłabia więzi społeczne, osłabia system wartości.

1. Do patologii zaliczamy:

- alkoholizm, przemoc w rodzinie, narkomania, prostytutka, rozwój przestępczości na wielką skalę, korupcja, zjawisko samobójstw, upadek kultury życia codziennego (nie reagowanie na brud, śmiecenie, upadek kultury słowa, brak poszanowania swego własnego słowa), znieczulica społeczna na wszelkie zło.

2. Przyczyny:- uwarunkowania genetyczne- uwarunkowania środowiskowe - nierówne możliwości życia, rozwoju -nierówny dostęp do dóbr materialnych

3. Sposoby zwalczania:- kampania mediów- napiętnowanie - zaostrzanie kar-rygorystyczne prawo

- ośrodki profilaktyczne i resocjalizacja- organizacje i instytucje społeczne (np. MONAR)- ogólnospołeczny brak akceptacji dla zachowań dewiacyjnych